

2den Behandling har kunnet gaa ind paa det Forslag, som da blev vedtaget til § 1, er ganske simpelt den, at jeg ikke kan indse, at de Foranstaltninger, som derigjennem tilfugtes, kunne være syldestgjørende. Jeg kan ikke indse Andet end, at den Hær, som man har antydet skulde bringes tilveie, baade i Henseende til sin Størrelse, i Henseende til Mandflabets Uddannelse og i Henseende til Førelsen, vilde blive saa svag, at den ikke vil kunne løse sin Opgave, og at de, der skulle føre den i vedkommende Tilfælde, ikke kunne have den Tillid til Hærens Sammensætning og Dygtighed, som de nødvendig maa have, naar man skal vente, at der kan komme noget Godt ud af Kampen. Det Samme, som saaledes er mit Standpunkt med Hensyn til den Hær, man har tænkt sig, er ogsaa mit Standpunkt med Hensyn til de Foranstaltninger, som her nærmest foreligge til Afstemning. Der er navnlig en Foranstaltning, som Flertallet her i Thinget ikke har villet gaa ind paa, som jeg for mit Vedkommende anser for aldeles nødvendig, naar der skal udrettes Noget, og det er en Sikkring af Hovedstaden fra Søsiden. Jeg skal af forskjellige Grunde aldeles ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om en eventuel Befæstning af Hovedstaden mod Landsiden, dels fordi jeg endnu ikke har — og jeg har heller ikke været opfordret dertil — endelig klaret mit Standpunkt i saa Henseende, dels ogsaa fordi det i ethvert Tilfælde, hvad Mening man end kommer til, er et Spørgsmaal, som ikke staaar i nogen nødvendig Forbindelse med, hvad der foreligger. Det har glædet mig, at Flertallet har været villigt til at give Flaaden en saadan Udvikling, at den kunde have Saab om at løse sin Opgave, men jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at netop naar man vil det, saa er det nødvendigt at gaa ind paa en Befæstning af Kjøbenhavn fra Søsiden; thi ellers binder man Flaaden her til Kjøbenhavn, og den vil da ikke kunne bruge sine Kræfter til det, som man nærmest har tænkt sig, at den særlig skulde udrette. Videre skal jeg som sagt ikke berøre dette; jeg har kun villet nævne det, fordi jeg skylder mine Mandater til Udvalget at gjøre Rede for, hvorfor jeg ikke har kunnet gaa ind paa Flertallets Forslag. Hvad det Underændringsforslag angaar, der til denne Behandling af 3 ærede Medlemmer er stillet til Ministerens Forslag, da er det enslydende med det Forslag, som blev stillet til anden Behandling af hele Mindretallet. Naar mit Navn nu ikke findes derunder, saa er det ganske vist, fordi jeg ikke ved tredje Behandling vil stemme for det. Jeg gjorde det ved anden Behandling, fordi jeg ikke dengang vilde skille mig fra det øvrige Mindretal og som et Minimum kunde tage imod et saadant Forslag, men det har efter min Mening en Mangel, og det er den, at den udskyder Befæstningsanlægget ved Lillebelt og ikke modtager Flertallets Forslag med Hensyn til Flaadens Udvikling. Jeg tillægger ganske vist ikke Fortet ved

Lillebelt den Betydning, at jeg ikke kan gaa ind paa det andet uden at faae dette med, men jeg tillægger det dog den Betydning, at jeg maa ønske dette Anlæg udført. Jeg agter derfor idag, da jeg staaar friere, at stemme for Ministerens Forslag uden Ændringen, og jeg har kun een Ting at bemærke til dette Forslag, og det er, at det forekommer mig at være en absolut Feil ved det, at det ikke har medtaget de paatænkte mindre Befæstningsanlæg ved Aggersø Sund. Denne Befæstning er imidlertid en Foranstaltning, der ikke er saa storartet, at den jo meget godt senere kan udføres, og endog saa uden Betænkning bevilges i det Lidsløb, i hvilket vi have tænkt os, at disse Foranstaltninger skulle finde Sted, selv om der ikke vedtages i denne Lov. Den hele Sum, som Anlægene ville koste, er ikke saa stor, at den kan have nogen væsentlig finantstiel Betydning. Det er, som sagt, den eneste Mangel, der efter min Opfattelse bestemt findes ved Ministerens Forslag; men den staaar for mig som en meget mindre Mangel end de to nævnte, der findes ved det stillede Underændringsforslag.

Endnu har jeg kun at omtale det Forslag, af hvilket jeg selv er Medforslagsstiller, nemlig Forslaget under Nr. 2, som gaar ud paa, at der i næste ordinære Samling skal forelægges Forslag til Lov om en Indkomst- og Formueskat til delvis Dækning af de Udgifter, som ville foranlediges ved det foreliggende Forslag. Jeg skal i saa Henseende yttre nogle faa Ord saavel til den ærede Ordfører som til den ærede Finansminister, der igaar udtalte sig derimod. Den ærede Ordfører tror jeg, eller rettere sagt, jeg er sikker paa, at han igaar tog feil, naar han udtalte, at vi, der havde stillet dette Forslag, havde erkendt Nødvendigheden af fuldstændig at dække de Udgifter som foranlediges ved denne Lov, ved en Indkomst- og Formueskat. Det er ikke vort Standpunkt, og det vil den ærede Ordfører ogsaa kunne se dels deraf, at vi udtrykkelig have sagt, at Staten skal paalægges til delvis Dækning af Udgifterne, og dels deraf, at vi have sagt i Forslaget, at vi ønskede, at de Summer, som kom til Udgift, skulde komme til Udgift i 6 eller høist 7 Aar, altsaa i et temmelig kort Tidsrum. Naar man staaar paa det Standpunkt, hvorpaa jeg staaar, og som jeg har udtalt, er det jo aldeles klart, at selv om vi gaa til det Maximum, som vi have foreslaaet, nemlig 3 Millioner Kr. om Aaret, saa vil Staten ikke staa til, idet den i det Høieste vil blive paalagt for et Tidsrum af 6 Aar, da den jo ikke kommer til Virksomhed i Aar, men i det tidligste til næste Aar, og saa vil det hele Bærløb, som indkommer paa den Maade, kun andrage høist 18 Millioner Kr. Men vi have ganske vist nærmest tænkt os, at saa nogenlunde Halvdelen af de foreslaaede Udgifter skulde dækkes ved en Indkomst- og Formueskat; thi een Ting erkjende vi, ikke — som sagt — at disse Udgifter fuldstændig maa dækkes